

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre III](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - II, 04 : De Iunone](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - II, 04 : De Iunone

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[08\] : De Iunone](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre II

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - II, 04 : De Iunone](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre II

[Mythologie, Paris, 1627 - II, 05 : De Junon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre II

[Mythologie, Lyon, 1612 - II, 04 : De Junon](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener Digitalisierungszentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 133-143

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Junon](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

quae protentur, non integra & perfecta sunt, ut in Deo: sed à Ioue ligata & angustioribus naturæ limitibus accipientis vizio coarctata. Quæ ad mores atinent, similia propè sunt atque in Saturno. nunc de Iunone dicatur.

De Iunone. CAP. IIII.

CUM de Saturno verba faceremus superius, inter ceteros Saturni filios Iunonem etiam commemoravimus: nam duas tantum feminas è Saturno natas fuisse accepimus, Glau-
cam scilicet & Iunonem. Erat id fœdus Saturno cum Titanis (ut dictum est) ut mares omnes, si qui nascerentur è Saturno, interficeret: at filias, ut imperio minimè aptum genus, pro arbitrio ac voto educare licebat. Cum eodem partu Iupiter & Iuno nati fuissent, Iupiter (ut diximus) clam per Cozybantes in Cretam deportatur, at Iuno, ut quæ sola eodem partu nata sit, Saturno oblata, quod facile creditum fuit. At enim de loco ubi nata fuit Iuno ambigitur, quòd ab aliis scriptoribus in alio loco nata esse dicatur. Strabo libro nono scriptum reliquit Iunonem Argis natam esse, quòd videtur significasse Homerus lib. 4. Iliadis hoc versu:

Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ Ἀλακκομένης Ἀθήνη.

Iuno, Argiva, atque Alalcomenia Minerva.

Quam tamen Samiam Iunonem esse scribit Pausanias in Achaicis, cum Samij Iunonem apud se natam esse dixerint apud Imbrasum fluvium sub quadam vitice. Atqui ut eadem in utroque loco nata sit, fieri non potest: communior tamen sententia est quòd in Samo sit edita, cui sententiæ & Apollonius accedit, ut scripsit in primo Argonauticorum his verbis:

ὃ δ' Ἰμβρασίης Ἰδης Ἥρης

πρωτοῦντος Ἀγκῆος ὑπερβίος.

Assi hic Imbrasia Iunonis sede relicta,

Parthenia præstans Aeneas.

Nam cum Samus Melantheus & Anthemusa antea vocaretur, dicta fuit postea Parthenia, quia Iuno virgo in illa sit educata, ut scripsit Callimachus in libr. πρὸς κτίσεων ἡρώων καὶ πῶ-
λων καὶ μετρημάτων, hoc est, de conditiis & habitatibus insu-
larum, & civitatibus, & de illarum nominibus, quam rem explicavit etiam Apollonij Rhodij enarrator. Huius nutrices di-

Iuno felix in pte

*nati nati partu
cum Iupiter frater*

cuntur fuisse Eubera, & Porphyra, & Actæa Asterionis fluvij filix, ut memorie prodidit Pausanias in Corinthiacis. Atque Olen poetam per antiquum carmina quedam in honorem Junonis composuisse accepimus, in quibus scriptum erat, Junonem ab Horis fuisse educatam. Idem Pausanias in Arcadicis Junonem à Temeno educatam scribit, cuius etiam nutrices fuisse Oceanitides inquit Ovid. lib. 2. Metamorph.

*At vos si læsa tangit contemptus alumna,
Gurgite carulco septem prohibete triones.*

Nec defuerunt qui ab Oceano & à Tethye nutritam fuisse dixerint, quorum sententiam secutus est Homerus lib. 5. Iliadis ubi inquit:

*ἔμμε γὰρ ὁ φεμίγη πολυφάρβη παρὰ τὰ γαίης,
ἀκλειότεν τὰ θεῶν γένειον, καὶ μητέρα Τηθύω
οἱ μὲν δὲ σφοῖσι δὲ μοισιν ἴδ' ἔρασαν ἢ δ' ἀτίταλ' αἰῶν.
Oceanum visura peto namq, ultima terra,
Vnde genus superum, ὅν' à Τηθύμῃ, parentem,
Qui me alvere suis domibus feliciter olim.*

Habitavit igitur Iuno in Samo insula donec virgo fuit, cuius secreta argumentum fuisse inquit, quòd anniwersaria sacrificia ibi fieri solebāt in nubentis Deæ morem, ut scripsit Lactantius. Quo autem pacto Iouis fratris facta sit cōiux cum ad nubilem ætatem adoleuisset, ita fabulosè narratū est à nonnullis. Dicūt Iouem potiundæ sororis desiderio arsisse, quam cum à cæteris Deabus seiunctam vidisset, cuperetq; ex eius conspectu evanescere & occultari, sese mutavit in cuculum, & in montem, qui Thronax antea, postea Cocyx ab ipso cuculo dictus fuit, cōvolavit. Iupiter igitur eo ipso die magnā tempestatē excitavit: ad quem montem, Iuno cum sola esset, accessit, ibique cōsedit, ubi Junonis adultæ postea sacellum erectum fuit. Cū tremens igitur ac frigenens cuculus ad Junonis genua aduolasset, ea illius miserta auicula vestem continuò circumiecit. At Iupiter resumpta prima figura rem habere cum illa tentavit, quæ matrem verita, ubi se uxorem ducturum Iupiter promisisset & iurasset, assensit. quare apud Argiuos, qui maximo eam habent in honore, in Junonis templo, eius statua sedēs in throno cum sceptro, & cuculo super sceptro, erecta fuit, ut ait Dorotheus in libro secundo Metamorphoseon. Lucianus autem in mortuorum dialogis scriptum reliquit ex instituto Persarum & Assy-

riorum

*Anniuersaria facta
facta Iunoni*

Iunoni Iouis

tionum id fecisse Iouem, quibus mos fuit vel sanguine coniun-
ctas vxores ducere. Postea Iuno nuptiis praefecta fuit, atque
cum Iunoni ante nuptias sacrificaretur, vel victimarum post
altare abiciebatur. Haec filios Martem, Argem, Ilithyiam, & He-
ben dicitur habuisse, vt testatur Pausanias in Corinthiacis. Atque
Lucianus in iisdem dialogis Iunonē scribit citra vllum congre-
sum maris ē subuentaneo conceptu grauidam Vulcanum pe-
perisse. Fabulati sunt praeterea fontem fuisse apud Arguos, cui
Canatho nomē fuit, in quo proditum est Iunonem, vbi quot-
annis se lauerit, denuo virginem fieri: qui sermo manauit ab
arcanis initiationum & mysteriorum, quae solenni ritu apud illos
fiebant, vt ait Lyfimachus Alexandrinus libr. 13. rerū Thebana-
rum, & Paus. in Corinthiacis. Fabulantur Iunonem aliquando
irratam Ioui in Eubream recessisse, quam cum Iupiter placare
nullo pacto potuisset, ad Cithaeronem adiit Plataensium regē,
callidissimum tunc omnium mortalium. eius monitu Iupiter
simulacrum ē ligno fabricauit, quod vestimentis egregiē indu-
tum plastro imposuit, famamque edidit se Platream Atopi filia
esse ducturum. id intelligēs Iuno zelotypia capta ad plastrum
irituit, vestes disiecit, fraudem cognouit: quare ridens facile
cum Ioue in gratiam rediit, vt scripsit Dorotheus in libr. 2. nar-
rationum fabulofarum. Haec eadem matrimoniorum praeses
ab antiquis dicebatur, vt sensit Virg. lib. 4. Aeneid.

Iunoni ante omnes, cui sincla iugalis cura.

Quae idcirco quod praesset matrimoniis, prouuba fuit appel-
lata, vt ait idem poeta;

Dant signum prima & tellus, & prouuba luna.

& Ouid. in Phyllidis epist.

Iunonemque, thoris qua praesidet alma mariti.

Ferunt Iunonem lac Herculi infanti praebuisse, quo immorta-
litatem assequeretur, cum illum idcirco Pallas ad illam attulif-
set: quod innuit Lycophron in eo versu;

μηδὲ τροπαία μαρτυρῶσα δίατ,

Oratumque, cultora Trophae sber Dea.

Nam fabulantur Iouem aliquando dormientis Iunonis vberibus
Herculem infantem admouisse, quo ab excitata reiecto
parti lactis quae in caelum cecidit, viam inde vocatam lacteam
fecerat quod cecidit in terram, fecit candida lilia, cum prius
esse it crocca. Haec Dea tria loca praecipue dicitur habuisse, in

quibus colebatur summa religione, quæ ipsa sibi gratissima esse memorat apud Homerum lib. 4. Iliad.

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ἦτοι μοι τρεῖς μὲν πάλυ φίλταται ἔσσι πόλεις,
Ἄργεΐς, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάργα Μυκῆνη.

At Iuno contra sic est exorsa diuicissim:

Sunt mihi tres Urbes dilecta, Sparta, Mycena,

Atque Argas, qua sacra ferunt mihi tempore in omni.

Enimvero cum multis aliis in locis magna religione Iuno colebatur, tum apud Eleos, ut ait Pausanias in Eliacis, quinto quoque anno matronæ sexdecim ludos instituebant, qui Iunonia vocabantur, atque virginibus pro ætate in classes diuisis certamen cursus proponebatur. Currebant primæ impuberes puellæ, mox grandiores natu, postremæ natu maximæ, quæ ad Olympica certamina etiam accedebant, sed iis minora stadia proponebantur. Hypercheriæ Iunonis præterea delubrum extructum fuit apud Lacedæmonios, quo tempore Eutotas agnum Laconicum latè diluit, ex oraculi responso. Hanc Iunonem Venerem etiam nominabant, cui vota facere matronæ pro filiarum nuptiis, utpote pronubæ Dææ, consueuerunt. Colebatur etiam Lacinia Iuno cognomēto in agro Crotoniate, sicuti testatur Dionysius in libello de situ orbis in his carminibus;

ἰμπερὸν πολίεθρον εὐσεφάμοιο κρότωνος,
Ναίδωνεν χαρίοτος ἐπ' ἁισάρου προχοῆσιν,
Ἐνθα καὶ αἰπῶν ἰδοιο λακινιάδες δέμον Ἥρης. *hic ubi ab illa*
Exigua Urbs colitur Valde iucunda Crotonis;
Æsari ubi ad primæ herbosi fluminis vndas,
Alia Lacinia Iunonis templa videntur.

Hanc Deam cum cælicolarum reginā putarent, cum sceptro & diademate fingere mos fuit antiquorum. Fama est Iunonē infensam maximè omnium mortalium Herculi fuisse, quod è pellice Alcmena natus fuisset, propter quā & vniuersum Thebanorum genus odio habebat; quare fuit etiam ab ipso Hercule vulnerata, ut testatur Homer. in lib. 7. Iliad.

τῇ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάρος Ἀμφιτρύωνος
διήτηρον κατὰ μαζῶν οἷσιν ἠπρυγλώχησε *βελήκα.*
Passa fuit Iuno, cum filium Amphitryonis
Dextrum vber ferro percussit forte trifido.

Verun-

Veruntamen cum infinitas propè difficultates, multaque pericula illi propofuiffet, effecit vt immortalis eius gloria apud homines vigeret. neque vllus propè fuit, quin per Iunonis odium gloriofus inter mortales euafcerit & illuftris, quando gloria omnis & rerum gerendarum præftantia, non nifi in arduo & difficili loco fit conftituta. Neque vlla fuit omnium Dearum quæ magis pellicum multitudine infeftata fuerit. idcirco Numa apud Romanos lege fanciuit nequa pellex Iunonis templû ingrederetur, his verbis: Pellex adè Iunonis ne tangito: fi tangat, Iunoni agnû fceminam crinibus dimiffis credito. Hæc, cum Dii cæteri territi ob metum Gigantum in Ægyptum aufugerent, ac alii aliam formâ fumpfiffent, in vaccam fe conuertit, vt eft apud Ouid lib. 5. mutationum;

Huc quoque terrigenam veniffe Typhoea narrat,

Et fe mentitis superos celaffe figuræ.

Duxq; gregi dixit fit Iupiter, unde recurrit

Nunc quoq; formatur Libycæ cum cornibus Hammon.

Delum in cornu eft, proles Semeleia capro,

Felle feror Phœbi, niuea Saturnia vacca.

Pifce Venus latuit, Cyllenius ibidem ales.

Credita fuit eſſe diuitiarû Dea ab antiquis, quod etiam ſenſit Ouidius, vt eſt in Epiftola Paris;

Tantæque vincendi cura eſt, ingentibus ardent

iudicium danis ſollicitare meum.

Regna Iouis conuix, virtutem filia iactat.

Ipſe potius dubito, fortis an eſſe velim.

Hinc Dæx candida vacca litari mos fuit, vt teſtatur Virg. lib. 4. Æneid.

Ipſa tenent dextra pateram pulcherrima Dido

Candentis vacca media inter cornua fundit.

Fuit anſer auis conſecrata Iunoni & Inacho flumini exiſtimata, quia illud animal facillimè ſentiat omnem vel minimam aeris motum. Fama eſt, quòd Iupiter hanc Deam aliquando altè ſuſpenderit, pedibusque illius duas incudes appenderit, atque aureum vinculum iniecerit manibus. Tum verò cum Iuno penderet in æthere, Dii cæteri grauiter ferebant, neque ſoluere tamen potuerunt, vt teſtatur Homerus in lib. 2. Iliadis, his carminibus;

ἢ τί μὲν ὄρε τ' ἰσπίμων ὑψέθεν, ἢ μὲν δὲ πρὸς οὐρανῷ

ἄκροτασ ἦκα δ' ὕω, περί χροσί δι δισμόν ἴηλα
 χρύσεια ἄρρηκτον σὺ δ' ἐν αἰθέρι χειρὶ νιφίλησιν
 ἰκρίμων ἠλάσσειν δι θεοὶ κατὰ μακρὸν ὄλυμπον,
 λῦσαι δ' ἄκ' ἰδ' ὄναγτο περαισάδ' ὄν' ὄν δὲ λάβουμι,
 ῥέπλοκον τεταγῶν ἀπὸ βυλῆ.

*An subit ut te suspendis, pedibusq; ligaueri,
 Incudes binas manibusq; ut vincula seci
 Aurea, firma? leuis sublimi ab athere at ipsa
 Pendebas, graniter superi doluere, sed illius
 Soluere non poterat. capi quætuordecim propinquum
 De celo seci.*

Istud ipsum significauit aurea Homeri cathena, è qua pende-
 bant Dij omnes Iouem de cælo detrahere conantes, quorum
 tamen conatus fuit irritus, ut ait Homer. in lib. Iliad. θ.

σφελὺν χρύσειον ἱεῖ ἕρασι θύον κριμάσσοντες,
 πάντα δ' ἱεῖ ἄπ' ἡε, δι θεοὶ, πασά τε δίαυται.
 ἄλλ' ἐκ ἀσ' ἱρύσκειτ' ἐξ ἕρασι θύον πεδ' ἰονδε
 τῆν ὕπετον μήσωρ, ἢ δ' εἰ μέλα ποδὶα κῆμοιτε.

*Aurea sit vobis superi suspensa cathena
 De cælo, hanc trahite o Dius, cætuorq; Dearum,
 Sed non detrahere è cælo, neque vincere summum
 Vlla Iouem poterit viu: labor omniu maniu.*

Per huiusmodi fictas ambages rerum naturalium seriem de-
 clararunt poetæ. nunc sciētiam & præcepta, nunc naturalium
 vires & principia, nunc vitæ humanæ rectè instituendæ ratio-
 nem sub his fabularum arcanis integumentis occultarunt, quæ
 non poterant nisi à sapientibus, aut quibus sapientes explicaf-
 sent, intelligi. Quid autem Iuno suspensa ita significet, & cur
 Iouem de cælo Dij omnes detrahere non possent, declarabi-
 tur paulo inferiùs. Attribuerunt antiqui nymphas quatuordecim
 Iunoni, quæ illius seruitio semper assisterent, ut ait Virgi-
 lius libro primo:

Sunt michi hui septem præstanti corpore nymphe.

Quarum omnium maximè Iridis seruitio utebatur. Huic Deæ
 facer erat pavo, quia propter illam cæsus fuit Argus à Mercu-
 rio, & in illam auem mutatus, ut ait Theodorus in libro Me-
 tamorphoseων, vbi Io custodiret mandato Iunonis. Illius cur-
 rum idcirco finxerunt antiqui à pavonibus trahi, ut indicauit
 Ouid. lib. 2. Metamorphosium:

Habita

Habitu Saturnia curru

Ingređitur liquidum pavonisbus aether a pillis.

Idcirco Adrianus Romanorum Imperator in eo Iunonis templo, quod fuit in planiore Euboeae parte situm, inter cetera memoratu digna, quae vifcebantur, pavonem ex auro & lucidis preciosissimisque lapillis dicavit cum aurea corona & purpurea palla, ubi erāt caelatae Herculis & Hebes nuptiae argenteae, ut ait Alcetas in lib. 2. depositorum in Delphis, & Paulanias in Corinthiacis. Multa & huic Deae tributa fuerunt cognomina, vel à locis in quibus colebatur, vel ab illis qui templa dicebant, vel ab euentu rerum, vel à cæteris rebus huiusmodi. & ab officio Lucina, & Bellona: & à loco Argiva, & Samia. Sic quia Hercules illi captā mactasset, vocata est Ægophaga, cui apud Lacedæmonios hoc nomine mos fuit capram immolare. Sic Populonea, Lacinia, Hoplismia, Bunæa, Acrea, Hypercheria, Vnxia, Moneta, Calendaris, Februa, Fluonia, Domiduca, Cynthia, Interduta, Socigena, & alia complura his similia.

¶ Hæc illa sunt quæ de Iunone fabulosè ab antiquis sunt tradita. Nunc quid sub his fabulis contineretur, explicemus. Cur Iuno Saturni fuerit filia, dictum fuit cum de generatione elementorum superius de Ioue verba facientes loqueremur. Hæc elementum aeris esse putabatur, ut in hymno in Iunonem patefecit Orpheus his carminibus:

*κυστίοις κέλαισιν ἰσημίτη ἀιρέμερρη
 Ἡ ῥα παμφασίλια διδοσύντακτρον μάκαρα,
 ἄνετροφους αὔρας διακτοῖς παρήχασα προσενῖτ.
 Aeriam ostentans faciem Iuno alma, sinu qua
 Cyaneos resides præbens mortalibus auras
 Magna Iouis coniuæ faciles, & ventosq; salubres.*

Quæ apud Virgilium etiam libro quarto se facultatem habere concitandorum imbrium & grandinum inquit hoc pacto:

*Hic ego nigrantem commisi a grandine nimbura
 Desuper infundam, & tonitru caelum emne ciebo.*

Vbi enim Iupiter Iunonis amore incaluit, eamque complectitur, omnium pullulant herbarum fructuumque genera: aer enim nisi superiorum corporum calore commoueatur, generate omnino non potest, quod significauit Homerus in libro 1. Iliad.

Ἡ ῥα καὶ ἀγρῶς ἕμαρπῆ κρέτη παῖς ἦν παράκροτιν.

τοῖσι δ' ὑπὸ χερσὶν Διὸς Φύσιν οὐρανὸν ἀπὸ πύλων.

Sic ait: Vxorem amplexus Saturnius hinc est,

Sub quibus alma parit tellus cum gramine flores.

Et quoniam aer non solum est per quem spiramus, per quem vivimus, per quem videmus, sed etiam qui nobis occultam vim naturalem in sanguinem præbeat, ut vel formidemus pericula, vel ea fortiter subeamus: idcirco Iunonem Timoris & Audentiæ potestatem habere crediderunt antiqui, ut Orpheus testatur in Argonauticis;

αἶμα δ' ἐνὶ φρεσὶ ἐπέλαθ' ἀλεγκάλατος Ἡΐρη.

Terrorem huius menti iniicit Saturnia Iuno.

Fertur in Samo insula nata & educata fuisse, quoniam saluberimus ibi est aer. Hæc habuisse Horas nutritrices dicitur, quia ita sibi vicissim succedunt elementa, ut assidue & singulis horis corrumpantur secundum partes ac gignantur: quod nisi contingeret, periret omnino aeris elementum, cum tam facilis sit aer ad omnes mutationes. Educata fuit Iuno etiã ab Oceano & Tethye, vel à filiabus fluvii Asterionis, vel à nymphis Oceaninis, quoniam aer ex aquis præcipue rationibus factis gignitur: quæ admodum è densioribus terra. Hæc ideo ex Ioue peperit Vulcanum, quia igne calefactus aer procreat, ut frigidior & densior aqua: quod ita expressit Lucretius in lib. 1.

Et primum faciunt ignem se vertere in auras

Ætheris; hinc imbrem gigni, terramq; creati

Ex imbre, rursusq; à terra cunila reverti:

Humorem primum, mox æra, deinde calorem.

Hæc eadem filios habuit Heben & Martem, tum quia temperies aeris causa est abundantia & vbertatis rerum omnium; tum etiam quia affectus quodammodo aer diuinitus bellorum & discordia semina imprimat in animis mortaliũ: eandemque lætitiæ & pubertatis Deam putarunt, quod ea omnia bene affectus aer agat. inde dicitur:

Ad sit lætitiæ Bacchus dator, & bona Iuno.

Neque placet Zeæ sententia, qui Martem & Heben è Iunone natos putavit, quia frequentia bella propter salubria loca oriãtur inter homines. Hinc Pronuba, hinc cõiugiis præfecta putabatur, quia aeris benignitas omnia in lucẽ euocet: quare etiã iure credita est diuitiarũ Dea. Hæc Iouis cõiux, quia in ipsum æra calor æthereus agit, & quia summa pars aeris proprius accedit

procedit ad ætheream puritatem, ut ait Cic. in secundo de natura Deorum. Aer autem, ut Stoici disputant, interiectus inter mare & cœlum Iunonis nomini consecratur, quæ est soror & cõiux Iouis, quod & similitudo est ætheris, & cum ea summa coniunctio. Effeminarunt autem eum, Iunoniq̃ue attribuerunt, quod nihil est eo mollius. Ob eam molliem cum Dii in Ægyptum propter Gigantum metum fugientes varias formas sumplissent, in vaccâ mutata dicitur, & à cuculo molli auicula decepta. Hæc ligata fuisse à Ioue, dicitur, quia aer se inferior vi naturali cum superiore corpore coniunctus, ut ait Plato in Timæo. Incudes sunt aqua & terra, quæ videntur ex ipso aere pendere, cum aer super his omnibus supernatet: neque Dii omnes possent ipsam Iunonem ab his vinculis liberare, quia tanta est Dei potentia, tantumq̃ue artificium in his mundanis corporibus coniungendis, ut nulla vis vel humana vel diuina, quidquam horum dissolvere possit, nisi idem artifex qui ea fabricauit. Idem significauit per aureâ cathenam: quæ est vis æthereorum & superiorum corporum inter se diuinitus connexorum. Dicitur fuisse ab Hercule vulnerata, quoniam grauissima semper ferè est fortuna virtuti aduersaria, cum raro vtrunq̃ue sidera in alicuius ortu coniungere consueuerint. Nymphæ complures Iunonis seruitio assistentes quid aliud significant, quàm varios in aere mutationum euentus? Sacer est illi pavo, quod superbum, quod ambitiosum, quod alta petens, utpote aereo temperamento animal, quod variis coloribus ornatum, quod multos habet oculos: quia superbi sunt, ambitiosi, rerum arduarum appetentes, qui diuitiarum Deam habet tutelarem, quos multos homines obseruare necesse est ad rerum sitarum custodiam. neque tamen totum est corpus coloribus distinctum, sed quedam pars deformis, cum nihil omnino felix possit contingere. varietates autem colorum quid aliud significant, quàm facultatum iacturas, fortunæq̃ue multiplices vicissitudines, & insidias ab externis, & amicorum carissimorumq̃ue mortem & calamitates, quæ omnia intimam animi partem eorum qui ceteris felices videntur, infestant. Huic Deæ templum in ea via quæ ducet à Phalero Athenas, sine foribus, aut tecto fuisse extructum scripsit Pausanias in Atticis: quod quidem nihil aliud significat, nisi Deam hanc nullum in locum esse includendam,

cum Dea sit per quam spiramus ac vivimus. Hæc illa sunt quidem, quæ physicè de Iunone ficta fuerunt ab antiquis. Nunc quid horum possit ad mores ætorqueri, vestigandum est.

¶ Quod attinet ad auream cathenam, quod omnes Dii Iouè de cælo deiehere non possent, ego modò avaritiam, modò ambitionem esse auream cathenam crediderim: quæ etsi potentissima est, multosque à vera Dei religione ad falsa dogmata retraxit, multasque sectas falsarum religionum à Christo solo veridico, Dei summi, sapientizque summæ filio desciscèntes, instituit; tamen virtum bonum suo loco dimouere non poterit, neque veritatem vllò tempore labefactare, quæ aduersus omnes iniurias inconcussa persistit. Qui enim vir bonus verè existit, ille neque avaritia neque ambitione vlla loco dimouetur, quare vnusquisque sui potest experimentum habere, an vir bonus nominari possit, cum hæc sint tanquàm indices lapides. Sic igitur neque Iupiter cum in rebus ciuilibus pro lege capiatur, neque lex Christi, quæ est anima ciuitatum bene institutarum, neque iudices, vel præfecti vrbium, vel Imperatores, si viri boni sint, dimoueri possunt de recta sententia largitionibus, cum possit ipsa lex, aut iudices, corruptores & sceleratos homines labefactare. Non potest igitur Iuno per suas opes, neque per eloquentiam Mercurius, neque blanditiis Venus, nec minis Mars Iouem de cælo deiicere, neque quantuscumque fuerit reliquorum Deorum cætus.

Chemici artifices præterea conati sunt nonnullas fabularum Iunonis partes ad suos ignes & ad sua vascula retrahere. Dicitur Iuno (inquiunt) Saturni & Opis filia Iouisque soror & coniux, & ante Iouem nata eodem partu, Reginaque esse Deorum & diuitiarum Dea, partibus & matrimoniis præfecta: quæ nihil est aliud quàm aqua Mercurii, quæ Iuno nominatur. Saturni ea de causa est filia, quod ab eo & eius terra distillat ac manat. Hæc terra dat opes, siue aurum chemicum, quod vnà distillet Iuno & Iupiter siue aqua Mercurii, & sal in ima parte vasculi vitrei ac in fecce relictus. Cum verò prius effluat aqua Mercurii è vasculo, nascitur Iuno ante Iouem. Præest eadem partibus, quod cum manat, Phœbum chemicum educit in lucem, vnde Lucina etiam vocata est. Præfecta connubiis putatur eadem, quoniam media est
coniux.

coniungendis Sulphureis humoribus Venere ac Marte scilicet: quæ quod antiquæ manet cum Ioue coniugatur, & ambo gignant solem chemicum, & cuius vxor vocata fuit. Regina deorū dicta est, quoniam illa regit, soluit, cōiungit, separat ac reprimat metalla, quæ variis Deorum nominibus appellatur. Ac de Iunone satis, nunc de Hebe dicamus.

De Hebe. Cap. V.

Cum de Iunone loqueremur superius, dictam fuit Heben, quam Latini Iuuentatem vocarunt, Iunonis fuisse filiam. Huius patrem fuisse Iouem alii crediderunt, inter quos fuit Homerus, qui ita scripsit lib. 4. Odys.

τὸν δὲ μῆτ' εἰσατόσσα βίβω Ἡρακλῆων
 ἠδ' ὤλετ' αὐτὸς δὲ μῆτ' ἀβασιάτοισι θεοῖσι
 τίρπιταί τε θαλίη, καὶ ἔχρη χροίσφουρον Ἡβην,
 παῖδά μιν μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλου.
*Post hunc, Alcida mihi nota accessit imago,
 Et superus inter conuiuia lata frequentat.
 Nata Iouis magni Iunonisq; additur illi
 Nunc Hebe conuix.*

Alii magis fabulosum Hebes ortum memorarunt: dicunt enim Iunonem aliquando ab Apolline in domum Iouis ad conuiuium fuisse conuocatam, atque inter alias epulas lactucas agrestes appositas fuisse, quas ubi comedisset, cum antea esset sterilis, repente fit grauida, atque Heben filiam postea peperit. ea cum pulcherrima esset, ac Ioui placuisset, iuuentuti præficitur ab ipso Ioue, & id præterea illi munus datum est, ut Ioui pocula ministraret, cui variis floribus compositum setum capiti impositum fuit. Veruntamen cum lapsa aliquando inter ministrandum fuisset, partésque pudendas omnibus præsentibus ostendisset, ab illo officio remouetur, & Ganymedes Laomedontis Troiæ regis ab aquila in cœlum Iouis iussu portatus, sufficitur. Quod Hebe pocula Ioui porrigere antea consueuerit, testatur Homerus ita lib. 4. Odys:

ματὰ δὲ σφισι πότνια Ἡβη
 Νίστηρ ἰσχυρά τινι δὲ χρυσίῳσι Διπέτασι
 δινείχρητ' ἀμείλουσι. *Hos Hebe venerabilis inter
 Fundebat nellar pateris, hi protinus aurum
 Excipere è manibus, sc̄h̄ inuitare vicissim.*